

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 15, 2026

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:791](#) 22-05-2026

Is de zestienmaandentermijn of de tweejaarstermijn van toepassing, nu de verdachte zich in verband met de zaak in voorlopige hechtenis bevond?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:691](#) 19-05-2026

Is de schatting van het hof juist?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:761](#) 19-05-2026

Voldoet het cassatieschriftuur aan de vereisten, nu de machtiging van de raadsman ontbreekt?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:762](#) 19-05-2026

Kan uit het e-mailbericht van de raadsman worden afgeleid dat de verdachte tevoren bekend was met de dag van de terechtzitting?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:764](#) 19-05-2026

Is schriftuur tijdig ingediend?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:766](#) 19-05-2026

Kon de oproeping zonder vermelding van de postcode worden verzonden naar het adres in Letland?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:767](#) 19-05-2026

Bewijsklachten.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:768](#) 19-05-2026

Had het hof de mededeling van de raadsman met betrekking tot de strafmaat in de schriftelijke bijzondere volmacht tot het instellen van hoger beroep moeten aanmerken als grief (art. 410 lid 1 Sv)?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:774](#) 19-05-2026

Is de verbeurdverklaring van de in beslag genomen telefoon toegestaan?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:770](#) 19-05-2026

Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:771](#) 19-05-2026

Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:772](#) 19-05-2026

Is het recht tot strafvervolgning wegens verjaring vervallen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:773](#) 19-05-2026

Is de strafbepaling begrijpelijk?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:775](#) 19-05-2026

Kon het hof de bijzondere voorwaarde stellen dat de verdachte geen contact 'heeft' met het slachtoffer, nu de naleving daarvan niet onder alle omstandigheden afhankelijk is van het gedrag van de verdachte?

RECHTSPRAAK

Kon het hof de bijzondere voorwaarde stellen dat de verdachte geen contact ‘heeft’ met het slachtoffer, nu de naleving daarvan niet onder alle omstandigheden afhankelijk is van het gedrag van de verdachte?

Kon het hof de bijzondere voorwaarde stellen dat de verdachte geen contact ‘heeft’ met het slachtoffer, nu de naleving daarvan niet onder alle omstandigheden afhankelijk is van het gedrag van de verdachte?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de door het hof gestelde bijzondere voorwaarde van een contactverbod ten aanzien van het slachtoffer, voor zover deze inhoudt dat de verdachte op geen enkele wijze – direct of indirect – contact ‘heeft’ met het slachtoffer. Het voert daartoe aan dat de naleving van deze voorwaarde niet onder alle omstandigheden afhankelijk is van het gedrag van de verdachte omdat het slachtoffer contact kan leggen met de verdachte.

Het hof heeft bij het stellen van de bijzondere voorwaarde dat de veroordeelde op geen enkele wijze – direct of indirect – contact ‘heeft of zoekt’ met [benadeelde], kennelijk willen aansluiten bij de in artikel 14c lid 2, aanhef en onder 5°, Sr omschreven voorwaarde. De beslissing van het hof moet daarom zo worden verstaan dat het hof als bijzondere voorwaarde heeft gesteld dat de verdachte geen contact zal leggen of laten leggen met [benadeelde]. De verdachte heeft daarom geen belang bij de klacht.

Het cassatiemiddel is tevergeefs voorgesteld.

Beoordeling van het derde en het vierde cassatiemiddel

Het derde cassatiemiddel klaagt over de toewijzing door het hof van de vordering van de benadeelde partij, voor zover deze ziet op (wettelijke rente over) reiskosten van € 80,81 en de in verband daarmee opgelegde schadevergoedingsmaatregel, en over het oordeel van het hof dat dit bedrag moet worden vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 21 december 2018. Het vierde cassatiemiddel klaagt over de veroordeling van de verdachte in de proceskosten van de

benadeelde partij, te weten de reiskosten naar zijn advocaat-gemachtigde en de reiskosten voor het bijwonen van de terechtzitting in eerste aanleg, voor een bedrag van € 44,20.

Uit het procesverloop kan worden afgeleid dat de verdediging zich op de terechtzitting in hoger beroep niet alleen uitdrukkelijk niet heeft verzet tegen de door de rechtbank genomen beslissingen op de vordering van de benadeelde partij – welke beslissingen identiek zijn aan die van het hof in het bestreden arrest – maar ook te kennen heeft gegeven dat de verdachte bereid is om naast de toegewezen schadevergoeding een bedrag van € 5.000 als compensatie aan de benadeelde partij te betalen. Tegen deze achtergrond blijkt niet dat de verdachte voldoende belang heeft bij vernietiging van de uitspraak van het hof.

De klachten kunnen niet tot cassatie leiden.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Beoordeling van het vijfde cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat in de cassatiefase de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) is overschreden omdat de stukken te laat door het hof zijn ingezonden.

Het cassatiemiddel is gegrond. Bovendien doet de Hoge Raad uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Een en ander brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde gevangenisstraf van 36 maanden, waarvan 12 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 5 jaren.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf;

- vermindert deze in die zin dat deze 35 maanden, waarvan 12 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 5 jaren belooft;
  - verwerpt het beroep voor het overige.
-

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:775

Zaaknummer: 24/01684

Rechters: T. Kooijmans, V. van den Brink en F. Damtsteegt

Advocaten: E.E.W.J. Maessen

Wetsartikelen: art. 14c Sr, art. 247 Sr en art. 248a Sr

RECHTSPRAAK

Is de strafbepaling begrijpelijk?

Is de strafbepaling begrijpelijk?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de strafbepaling op grond van artikel 423 lid 4 van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) door het hof.

Als bij samenloop van feiten door de rechtbank één hoofdstraf is uitgesproken en het hoger beroep niet is gericht tegen het vonnis als geheel, maar slechts tegen de beslissing van de rechtbank over een of meer van die feiten, moet het hof – in geval van vernietiging ten aanzien van de sanctieoplegging – op grond van artikel 423 lid 4 Sv voor de niet aan zijn oordeel onderworpen feiten de sanctie ‘bepalen’. Dit betekent dat het hof moet bepalen welk gedeelte van de hoofdstraf en/of bijkomende straf(fen) en/of maatregel(en) geacht moet(en) worden door de eerste rechter te zijn opgelegd voor het feit dat, of de feiten die, niet aan het oordeel van het hof is/zijn onderworpen. Het staat het hof niet vrij daarbij omstandigheden te betrekken die in eerste aanleg niet aan de orde zijn geweest. (Vgl. HR 2 februari 2010, ECLI:NL:HR:2010:BK3202.) Het staat het hof wel vrij bij de toepassing van artikel 423 lid 4 Sv een andere strafsoort toe te passen dan waartoe de verdachte in eerste aanleg is veroordeeld (vgl. HR 4 december 1962, ECLI:NL:HR:1962:125).

Bij het ‘bepalen van de straf’ op grond van artikel 423 lid 4 Sv gaat het niet om ‘de oplegging van een straf of maatregel’ in de zin van artikel 350 Sv. De motiveringsvoorschriften van artikel 359 lid 2, 5 en 6 Sv zijn op het ‘bepalen van de straf’ daarom niet van toepassing (vgl. HR 9 mei 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA5734). In cassatie kan de ‘strafbepaling’ wel op begrijpelijkheid worden getoetst. Bij die toetsing kan betekenis toekomen aan wat de verdediging en het openbaar ministerie bij het onderzoek op de terechtzitting over de ‘strafbepaling’ hebben aangevoerd.

Het hof heeft – onder het hoofd ‘Op te leggen sanctie’ – de oplegging van de gevangenisstraf van zes maanden voor feit 3 gemotiveerd. Daartoe heeft het onder meer overwogen dat de rechtbank ‘voor wat betreft de hennepsteelt’ is gekomen tot een onvoorwaardelijke

gevangenisstraf van zes maanden. Daarnaast heeft het hof – onder het hoofd ‘Strafbepaling op de voet van artikel 423 lid 4 Wetboek van Strafvordering’ – voor feit 5 de straf bepaald op vijf weken gevangenisstraf. Die ‘strafbepaling’ is niet begrijpelijk. Daarbij is van belang dat de rechtbank voor feit 3 en voor feit 5 gezamenlijk een gevangenisstraf van zes maanden heeft opgelegd.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging en de bepaling van de straf op grond van artikel 423 lid 4 Sv;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:773

Zaaknummer: 23/03375

Rechters: V. van den Brink, C. Caminada en T. Kooijmans

Advocaten: L. Bien

Wetsartikelen: art. 423 lid 4 Sv

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de bewezenverklaring van het medeplegen van de opzettelijke invoer van cocaïne niet uit de bewijsvoering kan worden afgeleid.

Het hof heeft aan de bewezenverklaring van het medeplegen van de opzettelijke invoer van cocaïne ten grondslag gelegd dat de verdachte als afhaler de koeriers (die de cocaïne invoerden) aansprak op de afgesproken plek in het stationsgebied van Schiphol en dat hij voor, tijdens en na deze ontmoeting met de koeriers veelvuldig telefonisch contact had met anderen die op hun beurt de praktische zaken rondom de invoer regelden en met de koeriers in contact stonden. Het hof heeft vastgesteld dat die contacten tot doel hadden om de overdracht van de door de koeriers ingevoerde cocaïne aan de organisatoren van het drugstransport te verzekeren.

Het hof heeft op die gronden en mede in aanmerking genomen de omstandigheid dat een aannemelijke, andersluidende verklaring van de verdachte voor de door het hof vastgestelde belastende feiten en omstandigheden is uitgebleven, geoordeeld dat sprake is van een voor medeplegen vereiste bewuste en nauwe samenwerking van de verdachte met zijn mededaders. Dat oordeel is, mede gelet op wat is vooropgesteld, toereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel faalt.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het EVRM is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde gevangenisstraf van twaalf maanden.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf;
  - vermindert deze in die zin dat deze elf maanden en twee weken belooft;
  - verwerpt het beroep voor het overige.
-

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:770

Zaaknummer: 24/01371

Rechters: M.J. Borgers, F. Posthumus en T.B. Trotman

Advocaten: D.W.H.M. Wolters

Wetsartikelen: art. 2 onder A Opiumwet

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het vierde cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de bewezenverklaring van het onder 2 tenlastegelegde niet uit de gebruikte bewijsvoering kan worden afgeleid.

De vaststellingen van het hof houden onder meer het volgende in. In de woning aan de [a-straat 1] in [plaats] is een ruimte aangetroffen die, gelet op de inrichting van die ruimte en de daar aangetroffen voorwerpen, is gebruikt voor het telen van hennep. Bij onderzoek naar de afname van elektriciteit is geconstateerd dat de zegels van het deksel van de hoofdaansluitkast waren verbroken. Er was een illegale elektriciteitsaansluiting gemaakt vanaf de bovenzijde van de zekeringhouders, waarbij een stroomkabel zichtbaar door gaten in de muren naar een in de woonkamer geplaatst schakelbord liep. Dat schakelbord voorzag de kweekattributen van de benodigde stroom. Verder heeft het hof vastgesteld dat de verdachte de onderhuurder en de gebruiker was van de woning en de hennepkwekerij exploiteerde. Het standpunt van de verdachte, dat erop neerkomt dat niet hij, maar een derde, de hennepkwekerij in zijn woning zou hebben ingericht en geëxploiteerd, is door het hof niet aannemelijk geoordeeld.

Mede op grond hiervan heeft het hof geoordeeld dat de verdachte zich – als pleger – schuldig heeft gemaakt aan, kort gezegd, het opzettelijk telen van hennep in de woning waarvan hij de onderhuurder was. Zijn oordeel dat de verdachte – eveneens als pleger – ten behoeve van die hennep teelt met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening een hoeveelheid stroom heeft weggenomen door middel van verbreking, heeft het hof erop gebaseerd dat die stroom op evident zichtbare wijze illegaal werd afgenomen. Dat oordeel is toereikend gemotiveerd. De enkele omstandigheid dat, zoals het hof in zijn bewijsoverwegingen heeft vermeld, op enig moment is waargenomen dat twee jongemannen hennep toppen aan het knippen waren in de woonkamer van de woning, doet – mede in aanmerking genomen dat door of namens de verdachte niet is aangevoerd dat deze personen ook op een andere manier bij de exploitatie van de hennepkwekerij waren betrokken – daar niet aan af.

Het cassatiemiddel faalt.

Beoordeling van de overige cassatiemiddelen

De Hoge Raad heeft ook de overige klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat ook deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:771

Zaaknummer: 24/02890

Rechters: M.J. Borgers, T.B. Trotman en R. Kuiper

Advocaten: C. Crince Le Roy

Wetsartikelen: art. 311 lid 1 onder 5 Sr

RECHTSPRAAK

Is het recht tot strafvervolgning wegens verjaring vervallen?

Is het recht tot strafvervolgning wegens verjaring vervallen?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat wat betreft feiten 1 subsidiair, 2 subsidiair en 3 subsidiair het recht tot strafvervolgning wegens verjaring is vervallen.

Het cassatiemiddel is gegrond. De Hoge Raad zal wat betreft de genoemde tenlastegelegde feiten het openbaar ministerie niet-ontvankelijk verklaren in de vervolging.

Beoordeling van de overige cassatiemiddelen

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van het tweede en het derde cassatiemiddel niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof en de uitspraak van de rechtbank Noord-Nederland van 2 september 2022, maar uitsluitend wat betreft (i) de beslissingen over het onder 1 subsidiair, 2 subsidiair en 3 subsidiair tenlastegelegde, daaronder begrepen de beslissingen over de vorderingen van de benadeelde partijen [benadeelde 1], [benadeelde 2] en [benadeelde 3], en (ii) de strafoplegging, met uitzondering van de voor feit 4 opgelegde schadevergoedingsmaatregel;
- verklaart het openbaar ministerie niet-ontvankelijk in de vervolging wat betreft het onder 1 subsidiair, 2 subsidiair en 3 subsidiair tenlastegelegde;
- verklaart de benadeelde partijen [benadeelde 1], [benadeelde 2] en [benadeelde 3] niet-ontvankelijk in hun vorderingen tot schadevergoeding;
- compenseert de proceskosten wat betreft het onder 1 subsidiair, 2 subsidiair en 3 subsidiair tenlastegelegde in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, opdat de zaak wat betreft de strafoplegging voor het onder 4 subsidiair bewezenverklaarde, met uitzondering van de voor dat feit opgelegde schadevergoedingsmaatregel, opnieuw wordt berecht en afgedaan;
  - verwerpt het beroep voor het overige.
-

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:772

Zaaknummer: 25/00446

Rechters: T.B. Trotman, M.J. Borgers en F. Posthumus

Advocaten: R.J. Baumgardt en M.J. van Berlo

Wetsartikelen: art. 321 Sr, art. 70 lid 1 onder 2 Sr en art. 72 lid 2 Sr

RECHTSPRAAK

Is de zestienmaandetermijn of de tweejaarstermijn van toepassing, nu de verdachte zich in verband met de zaak in voorlopige hechtenis bevond?

Is de zestienmaandetermijn of de tweejaarstermijn van toepassing, nu de verdachte zich in verband met de zaak in voorlopige hechtenis bevond?

Beoordeling van het eerste, het tweede en het derde cassatiemiddel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Beoordeling van het vierde cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over het oordeel van het hof ten aanzien van de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

De verdachte is door de rechtbank Den Haag veroordeeld bij vonnis van 13 april 2022. Tegen dat vonnis is namens de verdachte hoger beroep ingesteld. Uit de stukken zoals weergegeven in de conclusie van de advocaat-generaal blijkt dat de verdachte zich vanaf 21 oktober 2020 in verband met de zaak in voorlopige hechtenis bevindt.

De uitspraak van het hof houdt over de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 EVRM in:

“Voor zover er een schending van de redelijke termijn in hoger beroep kan worden vastgesteld, is deze overschrijding geheel te wijten aan de verdediging. De inhoudelijke behandeling van de zaak kon immers niet reeds op 29 februari 2024 worden afgerond, nu de

raadsman bij die zitting een wrakingsverzoek heeft gedaan.”

Het hof heeft kennelijk geoordeeld dat als de zaak op 29 februari 2024 zou zijn afgerond, geen sprake zou zijn geweest van een overschrijding van de redelijke termijn in hoger beroep. Dat oordeel is niet begrijpelijk, omdat daarin als oordeel van het hof besloten ligt dat de redelijke termijn voor behandeling van de zaak in hoger beroep twee jaren bedraagt, terwijl de verdachte zich in verband met deze zaak gedurende de behandeling in hoger beroep in voorlopige hechtenis bevond. Daarom was een redelijke termijn van zestien maanden van toepassing, die op 25 augustus 2023 was verstreken.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld. Dat moet leiden tot vermindering van de opgelegde gevangenisstraf van tien jaren.

De Hoge Raad zal zelf de zaak afdoen.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De verdachte bevindt zich in voorlopige hechtenis. De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan zestien maanden zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. In het licht van de beperkte mate van overschrijding van de redelijke termijn volstaat de Hoge Raad met het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden, en is er geen aanleiding om aan dat oordeel enig ander rechtsgevolg te verbinden.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf;
- vermindert deze in die zin dat deze negen jaren en zes maanden belooft;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 22-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:791

Zaaknummer: 24/04675

Rechters: C. Caminada, C.N. Dalebout en V. van den Brink

Advocaten: I.R. Rigter

Wetsartikelen: art. 6 lid 1 EVRM

RECHTSPRAAK

Bewijsklachten.

Bewijsklachten.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over (de motivering van) de bewezenverklaring.

De bewezenverklaring en de bewijsvoering van het hof zijn weergegeven in de conclusie van de advocaat-generaal.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde gevangenisstraf van 28 maanden, waarvan 8 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf;
- vermindert deze in die zin dat deze 27 maanden, waarvan 8 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren belooft;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:767

Zaaknummer: 23/04977

Rechters: F. Posthumus, R. Kuiper en M.J. Borgers

Advocaten: J.J.J. van Rijsbergen

Wetsartikelen: art. 287 Sr

RECHTSPRAAK

Voldoet het cassatieschriftuur aan de vereisten, nu de machtiging van de raadsman ontbreekt?

Voldoet het cassatieschriftuur aan de vereisten, nu de machtiging van de raadsman ontbreekt?

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

Artikel 4.3.3.4 van het Procesreglement Hoge Raad der Nederlanden luidt:

‘De schriftuur van een advocaat dient de verklaring te bevatten dat hij tot de indiening bepaaldelijk is gevolmachtigd door degene namens wie hij optreedt. Bij verzuim de hiervoor bedoelde verklaring af te leggen, stelt de rolraadsheer de advocaat in de gelegenheid tot het alsnog afleggen van die verklaring binnen een daartoe te stellen termijn.’

De schriftuur bevat niet de verklaring van de raadsman dat hij tot de indiening bepaaldelijk is gevolmachtigd door de verdachte. De raadsman is in de gelegenheid gesteld dit verzuim te herstellen, maar daarvan is pas na het verstrijken van de daarvoor geboden termijn gebruik gemaakt.

De verdachte heeft dus niet op de voorgeschreven manier bij de Hoge Raad door een raadsman een schriftuur met cassatiemiddelen doen indienen (zie artikel 452 lid 2 van het Wetboek van Strafvordering). Het gevolg daarvan is dat de Hoge Raad het beroep van de verdachte niet in behandeling kan nemen.

Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:761

Zaaknummer: 24/03616

Rechters: C.N. Dalebout, R. Kuiper en M.J. Borgers

Advocaten: M.B. Bruinsma

Wetsartikelen: art. 452 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Had het hof de mededeling van de raadsman met betrekking tot de strafmaat in de schriftelijke bijzondere volmacht tot het instellen van hoger beroep moeten aanmerken als grief (art. 410 lid 1 Sv)?

Had het hof de mededeling van de raadsman met betrekking tot de strafmaat in de schriftelijke bijzondere volmacht tot het instellen van hoger beroep moeten aanmerken als grief (art. 410 lid 1 Sv)?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel keert zich tegen de niet-ontvankelijkverklaring door het hof van het door de verdachte ingestelde hoger beroep.

Het cassatiemiddel is gegrond. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Den Haag, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:768

Zaaknummer: 25/00041

Rechters: A.L.J. van Strien, F. Posthumus en M.J. Borgers

Advocaten: Broere, M. M. Broere

Wetsartikelen: art. 410 lid 1 Sv, art. 311 lid 1 Sr en art. 416 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Kan uit het e-mailbericht van de raadsman worden afgeleid dat de verdachte tevoren bekend was met de dag van de terechtzitting?

Kan uit het e-mailbericht van de raadsman worden afgeleid dat de verdachte tevoren bekend was met de dag van de terechtzitting?

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

Uit wat is weergegeven blijkt dat op de terechtzitting van 23 mei 2023 de verdachte en zijn raadsman niet aanwezig waren. Gelet op de inhoud van de e-mail die de raadsman van de verdachte de dag voor die terechtzitting aan de strafgriffie van het hof heeft verzonden, moet het er in cassatie voor worden gehouden dat de verdachte tevoren met de dag van die terechtzitting bekend was. Op 23 mei 2023 is het onderzoek op de terechtzitting voor bepaalde tijd geschorst tot 12 september 2023. Het onderzoek is hervat op de terechtzitting van 12 september 2023 en op die dag is ook het arrest uitgesproken. Dit brengt mee dat het cassatieberoep had moeten worden ingesteld binnen veertien dagen na de einduitspraak van het hof van 12 september 2023. Het beroep is ingesteld op 4 oktober 2023. Om die reden kan de Hoge Raad het cassatieberoep van de verdachte niet in behandeling nemen.

Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:762

Zaaknummer: 23/03823

Rechters: C.N. Dalebout, M.J. Borgers en F. Damsteegt

Advocaten: H. Polat

Wetsartikelen: art. 416 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Is de schatting van het hof juist?

Is de schatting van het hof juist?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de schatting door het hof van het wegens 'component 1' aan de betrokkene toe te rekenen wederrechtelijk verkregen voordeel.

Bij de bepaling van het wederrechtelijk verkregen voordeel moet, mede gelet op het reparatoire karakter van de maatregel als bedoeld in artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht, worden uitgegaan van het voordeel dat de betrokkene in de concrete omstandigheden van het geval daadwerkelijk heeft behaald (vgl. HR 14 juni 2022, ECLI:NL:HR:2022:840).

Het hof heeft het door het hof als 'component 1' aangeduide door de 'inhouse I vennootschappen' en de 'inhouse II vennootschappen' wederrechtelijk verkregen voordeel geschat op (€ 1.992.982 -/- € 101.200 -/- € 203.582 =) € 1.688.200 en overwogen dat dit voordeel aan de betrokkene kan worden toegerekend. Het oordeel van het hof dat dit wederrechtelijk verkregen voordeel aan de betrokkene kan worden toegerekend, is niet toereikend gemotiveerd. Daarvoor volstaat niet dat de betrokkene 'materieel de zeggenschap' had over die rechtspersonen en hij daardoor over het vermogen van die rechtspersonen kon beschikken, omdat daaruit niet zonder meer kan worden afgeleid of en, zo ja, in hoeverre de betrokkene daarover in die mate vrijelijk en te eigen bate heeft beschikt of heeft kunnen beschikken dat dit wederrechtelijk verkregen voordeel als daadwerkelijk wederrechtelijk verkregen voordeel aan de betrokkene kan worden toegerekend.

Het cassatiemiddel slaagt.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van het cassatiemiddel niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend voor zover de schatting van het aan de betrokkene toe te rekenen wederrechtelijk voordeel ziet op de door het hof als ‘component 1’ onderscheiden bron van wederrechtelijk verkregen voordeel;
  - wijst de zaak terug naar het gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak in zoverre opnieuw wordt berecht en afgedaan;
  - verwerpt het beroep voor het overige.
-

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:691

Zaaknummer: 24/02407

Rechters: T. Kooijmans, F. Damsteegt en V. van den Brink

Advocaten: L.E.G. van der Hut

Wetsartikelen: art. 36e Sr

RECHTSPRAAK

Is schriftuur tijdig ingediend?

Is schriftuur tijdig ingediend?

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

De aanzegging als bedoeld in artikel 447 lid 3 Sv – waarin wordt gewezen op de termijn van veertien dagen voor de indiening van een schriftuur – is betekend op 27 november 2025. Nu de schriftuur is ingediend op 19 december 2025, kan de Hoge Raad het beroep van de klager niet in behandeling nemen.

Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:764

Zaaknummer: 25/01196

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en T.B. Trotman

Advocaten: M.M. Zwaan en J.W.D. Roozmond

Wetsartikelen: art. 447 lid 5 Sv

RECHTSPRAAK

Is de verbeurdverklaring van de in beslag genomen telefoon toegestaan?

Is de verbeurdverklaring van de in beslag genomen telefoon toegestaan?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de verbeurdverklaring van een in beslag genomen telefoon.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. In het licht van de beperkte mate van overschrijding van de redelijke termijn volstaat de Hoge Raad met het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden, en is er geen aanleiding om aan dat oordeel enig ander rechtsgevolg te verbinden.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de verbeurdverklaring van de in beslag genomen zaktelefoon BQ ([goednummer]);
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:774

Zaaknummer: 24/01614

Rechters: C. Caminada, T. Kooijmans en V. van den Brink

Advocaten: R.P. Kuijper en Th.O.M. Dieben

Wetsartikelen: art. 33a lid 1 onder c Sr

RECHTSPRAAK

Kon de oproeping zonder vermelding van de postcode worden verzonden naar het adres in Letland?

Kon de oproeping zonder vermelding van de postcode worden verzonden naar het adres in Letland?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt onder meer over het oordeel van het hof dat de oproeping voor de terechtzitting in hoger beroep van 29 november 2021 geldig is betekend (uitgereikt).

Uit de stukken kan worden afgeleid dat de verdachte ten tijde van het betekenen van de oproeping voor de terechtzitting in hoger beroep van 29 november 2021 niet was gedetineerd en dat van haar niet een feitelijke woon- of verblijfplaats in Nederland, maar wel een adres in Letland bekend was. Gelet hierop en in aanmerking genomen wat is overwogen, getuigt het kennelijke oordeel van het hof dat met het rechtstreeks toezenden van de oproeping naar het adres van de verdachte in Letland de betekening van de oproeping rechtsgeldig heeft plaatsgevonden, niet van een onjuiste rechtsopvatting. Daaraan staat, anders dan het cassatiemiddel aanvoert, niet in de weg dat de oproeping geen postcode van dat adres vermeldt. De oproeping is immers verzonden naar het adres zoals dat namens de verdachte door haar advocaat is opgegeven in de schriftelijke bijzondere volmacht tot het instellen van hoger beroep voor het toezenden van een afschrift van de oproeping ('[a-straat 1], [plaats], Letland'), terwijl daarnaast de informatiestaat SKDB-persoon van 6 oktober 2021 bij de weergave van dit adres in Letland geen postcode vermeldt en zich bij de stukken niet een ander document bevindt waarin de postcode is vermeld.

Het cassatiemiddel faalt in zoverre. De Hoge Raad heeft ook de verder in het cassatiemiddel aangevoerde klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat ook deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. In het licht van de opgelegde gevangenisstraf van twee weken volstaat de Hoge Raad met het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden, en is er geen aanleiding om aan dat oordeel enig ander rechtsgevolg te verbinden.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-05-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:766

Zaaknummer: 23/04546

Rechters: M.J. Borgers, T.B. Trotman en F. Posthumus

Advocaten: S.J. van der Woude

Wetsartikelen: art. 36e lid 3 Sv en art. 310 Sr